

Dobrochna Jankowska

Szczecinek

Informator Archeologiczny : badania 1, 88-89

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Wykonane sondaże na sąsiednich posesjach tego stanowiska, wskazują na niezbyt rozległy obszar osady "Łużyckiej" w Surażu, zamykający się w granicach 0,5 ha.

Z nowoodkrytych stanowisk w okolicy Suraża, należy zwrócić uwagę na obozowiska kultury trzcinięckiej, występujące na piaszczystych terenach nadzalewowych szerokiej doliny Narwi, kierując się w kierunku Łap /tzw. Uroczysko "Mikucicha"/.

S W I E R C Z Ó W, pow. Namysłów   patrz paleolit i mezolit

S Z C Z E C I N E K   Muzeum w Szczecinku

Badania prowadziła mgr Dobrochna Jankowska, finansował Oddział PTH w Szczecinku.

Stanowisko 4 położone jest na terenie czynnej zwirowni znajdującej się bezpośrednio przy szosie Szczecinek-Miastko.

Stanowisko to - cmentarzysko kultury Łużyckiej znane jest jeszcze z badań niemieckich. Po wojnie w 1966 r. zabezpieczył inwentarz jednego grobu.

Wiosną 1967 r. uczniowie Technikum Mechanicznego w Szczecinku odkryli na skarpie zwirowni dalsze dwa groby. Materiał ten dostarczono do Muzeum jednak w formie przemieszanej, co uniemożliwiło wydzielenie obu zespołów grobowych.

Wykop założono na wąskim skrawku nienaruszonej ziemi na kulminacji wzgórza, między krawędzią wybierzyska, a pierwszą linią okopów, z II wojny światowej, obejmując przestrzeń o długości 28 m. Szerokość wykopu wahała się od 3 do 9 m.

Natrafiono na dalsze sześć grobów. Wystąpiły tu groby popielnicowe bez obwarowania /3/, popielnicowe z obwarowaniem kamiennym /1/, popielnicowe obsypane resztkami stosu /3/, groby jamowe z resztkami stosu /1/. W dwóch wypadkach tuż obok wolno stojących w piasku popielnic wystąpiły niewielkie, płytkie jamy spaleniskowe, zawierające resztki stosu. Ilość naczyń w grobach wahała się od 1 do 4. Jako popielnice służyły najczęściej dość duże baniaste naczynia o krótkiej, gładzonej, cylindrycznej lub lekko stożkowej szyjce z prostą krawędzią wylewu oraz w całości lub tylko poniżej załomu chropowatym brzuścu. W jednym wypadku jako popielnica użyto głębokiej szerokootworowej misy. W kilku wypadkach popielnica pokryta była szerokootworową misą.

Zawartość popielnic stanowiły spalone kości ludzkie, wypełniające naczynie m. w. do 2/3 wysokości. Naczynia dopełniane były piaskiem. Cmentarzysko nie dostarczyło żadnych przedmiotów metalowych.

Na podstawie form ceramicznych cmentarzysko można datować orientacyjnie na przełom V okresu epoki brązu i okresu halsztackiego.

Założono również liczne wykopy sondażowe. Nie uchwycono jednak dalszych obiektów. Wydaje się być pewne, że cmentarzysko na stanowisku 4 w Szczecinku zostało w całości zniszczone, a zabezpieczone przez nas obiekty były jedynymi z ostatnich na południowym jego skraju.